

“ਮੈਂ ਅਤੇ ਖਿਤਾ ਇਕ ਹੈ”

(10:22-42)

ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਫ਼ਤਹਿ ਪਾ ਲਈ ਸੀ। 323ਈ. ਪੂ. ਵਿਚ 33 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ, ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਜਰਨੈਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਕੂਮਤ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸਿਲਊਕਸ ਪਹਿਲਾ, ਸੀਰੀਆ ਦਾ ਹਾਕਮ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਿਲਿਊਸਿਡ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਕਈ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਏਪੀਫ਼ੇਨਸ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਾ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਮਿਸਰ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਵਧਾਉਣ ਲੱਗਾ। ਮਿਸਰ ਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, 169ਈ. ਪੂ. ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਸਨੇ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਵੜ ਕੇ ਉੱਥੋਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੁੱਕ ਲਈਆਂ।¹

ਪਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਏਪੀਫ਼ੇਨਸ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਹ ਇਹ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਰਵਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸਦੇ ਵਰਗੇ ਹੋ ਜਾਣ ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਦੇ, ਯੂਨਾਨੀ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਣ।² ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦਾ ਅੱਗੇ ਕਰਬਾਨੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ, ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਹੈਕਲ ਦੀ ਵੇਦੀ ਤੇ ਸੂਰ (ਅਸ਼ੁੱਧ ਜਾਨਵਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਅੱਗੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸਨ) ਦੀ ਬਲੀ ਦੇ ਕੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਜੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉੱਥੇ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਪਾੜ ਕੇ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸਾੜ ਦਿੱਤੀਆਂ।³ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਇਹ ਇਕ ਕਾਲਾ ਦਿਨ ਸੀ:

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰਵਾਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਸੁੰਨਤ ਕਥਨ ਵਾਲਿਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੁੰਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਸਣੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਂਵਾਂ ਦੇ ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਟੰਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸ਼ੁੱਧ ਖਰਣੇ ਨਾ ਖਾਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸ਼ੁੱਧ ਭੋਜਨ ਖਾ ਕੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋੜਨ ਦੀ ਬਜਾਇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਾਉਣਾ ਬੇਹਤਰ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਮਰ ਗਏ। ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਤੇ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਪਿਆ।⁴

“ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ” ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ ਮੱਤਥਿਆਸ ਨਾਮਕ ਇਕ ਯਾਜਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੰਜ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਅੰਤਿਓਖੁ ਏਪੀਫ਼ੇਨਸ ਦੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੂੰ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵੱਲ ਦੌੜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਛੇਤੀ ਹੀ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਆਏ। 167ਈ. ਪੂ. ਵਿਚ ਮੱਤਥਿਆਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯੂਹਦਾਹ ਮੱਕਾਬੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਰਹਿਨੁਮਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਕਮਾਨ ਹੇਠ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੌੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੈਕਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਯੋਖੁਸ ਏਪੀਫ਼ੇਨਸ ਨੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਾਰ ਗਏ, ਅਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਹੈਕਲ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਣ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰੀਏ।’’⁵ ਜਦ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਫੇਰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ, ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲਿਆ ਕਿ ਲੋਕ ਹਰ ਸਾਲ ਅੱਠ ਦਿਨ ਤਕ ਹੈਕਲ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਸਮਾਰੋਹ ਮਨਾਉਣ। ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਇਹ ਪਰਬ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਛੁਟਕਾਰੇ, ਹੈਕਲ ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੇਰ ਤੋਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯਾਦ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਅੱਜ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਇਹ ਵਿਚ ਤਿਉਹਾਰ ਹਨੁਕਾਹ ਦੇ ਨਾਂਅ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਰਬ ਦੇ ਤਕਰੀਬਨ 200 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਜਿਸੂ ਇਸ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਆਇਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ 10 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਜਿਸੂ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਹਾਲਾਤ ਤਣਾਅਭਰੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਨੇ ਉਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਦਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਮੁੱਖ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂ ਸਨ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ, ਯੂਹੰਨਾ 10:22-42 ਵਿਚ ਦਰਜ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਵਿਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਜਿਸੂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੀ।

ਉਹ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ (10: 22-30)

ਜਦ ਜਿਸੂ ਹੈਕਲ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਦਲਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ‘‘ਯਹੂਦੀ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ’’ (10:24) ਗਏ। ‘‘ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ’’ ਗਏ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।⁶ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾ ਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹਮਲਾਵਰ ਫ਼ੌਜ ਦੇ ਵਰਣਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸੂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਯਹੂਦੀ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇੱਲਾਂ ਵਾਂਗ ਘੇਰਾ ਪਾਈ ਬੈਠੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਚੋਂ ਮਾਸ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਉਹ ਘੇਰਾ ਪਾਉਣਾ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦਾ ਉਸ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦਾ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਾ ਸੀ!

ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੇ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂ ਇਹੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾ ਕੇ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੇ,⁷ ‘‘ਤੂੰ ਕਦ ਤਾਈਂ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਧਾ ਵਿਚ ਰੱਖੇਂਗਾ? ਜੇ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ ਤਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਹ’’ (10:24)। ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਣਾਅ ਵਧਦਾ ਰਿਹਾ।

ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਾਨੂੰ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ‘‘ਹਾਂ’’ ਜਾਂ ‘‘ਨਾਂਹ’’ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਹਾਂ’’ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਨਹੀਂ’’ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ‘‘ਹਾਂ’’ ਜਾਂ ‘‘ਨਹੀਂ’’ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਸਥਾਰ ‘ਚ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ‘‘ਮਸੀਹ’’ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਸੀ। ਜੇ ਯਿਸੂ ਕਹਿੰਦਾ, ‘‘ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹਾਂ,’’ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ‘‘ਮਸੀਹ’’ ਦੇ ਦਾਉਦ ਜਾਂ ਸੁਲੇਮਾਨ ਵਾਂਗ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ਼ਲਤ ਸਮਝਦੇ। ਜੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ‘‘ਨਹੀਂ’’ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਦੁਚਿੱਤੀ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਵਾਕ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸੱਚੇ ਮਨ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਖੋਜੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵਰਤਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ 10 ਅਧਿਆਇ ਵਾਂਗ ਇਕ ਅਯਾਲੀ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਭੇਡ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿਖਾਉਂਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਲੱਗੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ’’ (10:27)।

ਇਕ ਥਾਂ ਹੋਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਸਚਮੁਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ‘‘ਮੰਗਣ, ਲੱਭਣ ਖੜਕਾਉਣ’’ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਮਿਲੇਗਾ, ਪਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ’’ (ਮੱਤੀ 7:7, 8)। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਬਲਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਫਿਰ, ਚਲਾਕ, ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗ ਬੁਝੂਲਾ ਹੋ ਗਏ, ਉਸ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ‘‘ਮੈਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਇਕ ਹਾਂ’’ (10:30)। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ‘‘ਇਕ’’ ਦਾ ਭਾਵ ਮੂਲ ‘‘ਇਕ ਚੀਜ਼’’ ਹੈ,⁸ ਜੋ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਵਿਚ ‘‘ਇਕ’’ ਇਕਾਈ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਖੁਦਾਈ ਦੀ ਸਾਫ਼ ਗੱਲ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਵਿਚ ਘਿਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਇਹ ਅਹਿਮ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕ ਲਏ (10:31-38)

ਯਹੂਦੀ ਆਗੂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਇਕ ਹਨ, ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕ ਲਏ (10:31), ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਐਨੇ ਗੁੱਸੇ ਚ ਆ ਗਏ ਸਨ ਕਿ

ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਹੀ ਪੱਥਰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ! ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਹਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੁਫਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਪੱਥਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਿਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

ਝਗੜਾ ਵਧਣ ਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਅਨੇਕ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਵਿਖਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਥਰਾਅ ਕਰਦੇ ਹੋ?’ (10:32)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਾਰਣ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਤਾਂ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, ‘... ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈਂ’ (10:33)। ਜੇ ਯਿਸੂ ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਕੁਝ ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹਨੂੰ ਹਰ ਹੱਕ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ਬੂਰ 82:6 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਹੋ।’ ਉਸ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਨੇ ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਕੋਈ ਗ਼ਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਖੀਰ, ਉਸਨੇ ਇਹੀ ਤਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਸੀ, ‘ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰ ਕੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਘੱਲਿਆ’ (10:36)।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿਚ ਅਟੱਲ ਹੁੰਦੇ ਵਿਖਾਇਆ। ਭਾਵੇਂ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਸਨ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਅਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਚ ਹੀ ਸਨ, ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਕੰਮ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਾਂਗ ਹਨ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵਿਚ ਹਾਂ’ (10:38)। ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਭਾਵ ਉਸ ਦਿਨ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਖੜੇ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਭਾਵ ਇਹ ਕਿ ਯਿਸੂ ਫੇਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਭੀੜ ਵੱਲੋਂ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹਿਆ (10:39-42)

ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਥੋਂ ਬਚ ਕੇ ਨਿਕਲਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ‘ਜਿੱਤ’ ਗਿਆ। ਯਿਸੂ ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਵੇਗਾ (10:17, 18)। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚ ਕੇ ‘ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ’’ (10:39)।

ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪਾਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੇਵਕਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਸੇਵਕਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਫੁੱਟ ਪੈ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਵੀ ਖਿੱਚੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਕਈਆਂ ਲਈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜਦ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਰਕ 'ਚੋਂ ਆਇਆ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲੱਗਦਾ ਸੀ।

ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਕੋਲ ਆਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਥੇ ਆਉਣਾ ਯਿਸੂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, ‘‘ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਇਆ ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਹਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਆਖਿਆ ਸੋ ਸਚ ਸੀ’’ (10:41)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਬਹੁਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਿਖਾਏ ਸਨ। ਅਹਿਮ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ‘‘ਨਿਸ਼ਾਨ’’ ਸ਼ਬਦ ਅਧਿਆਇ 10 ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਇਤ 41 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੋਅਜ਼ਿਬਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ‘‘ਕੰਮ’’ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ,⁹ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਅਜ਼ਿਬਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਆਇਤ 41 ਵਿੱਚੋਂ ‘‘ਨਿਸ਼ਾਨ’’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 10 ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਉੱਥੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰ ਕੀਤੀ’’ (10:42)। ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਆਹੇ ਇਕ ਜੋੜੇ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਠੇ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ‘‘ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ’’ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਅਰਥ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦਾ ਪਾਠਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨ ਤੇ ‘‘ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ’’ ਦੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ, ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮਝ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਝਗੜਾ, ਫੁੱਟ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਭੈਅ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਠ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੜਾਈ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਕ ਦਲ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿੰਨਾ ਕੀਮਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਕ ਔਖਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦਲੇਰੀ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਵਿਰੋਧ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਸਤਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਵੀ ਜਦ ਅਸੀਂ ਸਤਾਏ ਜਾਈਏ। ਵਿਰੋਧ ਦੇ

ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਉਹਦਾ ਜਵਾਬ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸਣ ਦਾ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰ

ਇਹ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਪਰਬ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀ। ਅਨੋਖੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਸ ਪਰਬ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾ ਇਕ ਦੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ਿਰ ਵਰਗਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ। ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਧੋਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣਾ ਹੀ ਲਹੂ ਵਹਾਇਆ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਨਿਹਕਲੰਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੱਜ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਈਏ, ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹੀ ਗੱਲਾਂ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਸਾਰ ਹਨ!

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ ਮੱਕਾਬੀਆਂ 1:21. ਲਗਭਗ 100ਈ. ਪੂ. ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਕਾਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਕ (ਅਪੋਕ੍ਰਿਫ਼ਾ) ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੋਇਆ। ਦੋਵੇਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਦਮਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਤੇ 166-40 ਈ. ਪੂ. ਵਿਚ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਯਹੂਦੀ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ। ² ਮੱਕਾਬੀਆਂ 1:41. ³ ਮੱਕਾਬੀਆਂ 1:56. ⁴ ਮੱਕਾਬੀਆਂ 1:60-64. ⁵ ਮੱਕਾਬੀਆਂ 4:36. ⁶ ਲੂਕਾ 21:20; ਯੂਹੰਨਾ 10:24; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 14:20; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:30. ⁷ ਇੱਥੇ 'ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੇ' ਅਪੂਰਣ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਲ ਦਾ ਬੋਧ ਹੈ। ⁸ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਲਿੰਗ ਭਾਵਵਾਚਕ ਹੈ। ⁹ 10:25, 32, 38 ਵਿਚ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ergon* ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਪਾਠ 'ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸੀ' ਵਿਚ 'ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ' ਤੇ ਚਰਚਾ ਵੇਖੋ।